

אמרות טהורות

מב"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פנימי

שמיני

תשפ"ה • גליון קנ"ז

יו"ל ע"י

מכון בארות יצחק זוטשקא

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לתרומות והנצחות ולקבלת הגליון במייל:

biz1441441@gmail.com

בשיתוף:

לחיוזק קנין אישי בתורה

03-800-9090

a038009090@gmail.com

לשיעורי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ועדכוני חצר הקודש

מערכת זוטשקא: 072-3181866

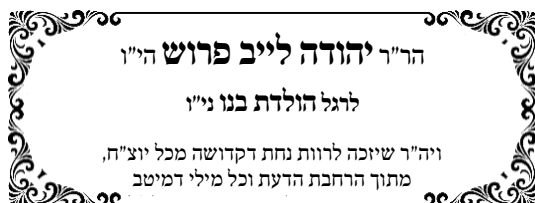

עמודי התווך

לעילוי נשמת הרה"ח ר' משה יעקב ב"ר שלום אליעזר ראטער ז"ל	הרה"ג ר' יעקב יהושע ענגלנדער שליט"א	הרה"ג ר' חיים בעק שליט"א
---	--	---------------------------------------

שותף נאמן

לע"נ מרת אביבה ב"ר אליעזר מרדכי ע"ה גלב"ע כ"א אלול תשפ"ד	הר"ר החפץ בעילום שמו הי"ו	הר"ר אברהם ישעי' זולדאן הי"ו
---	--	---

הר"ר יהודה לייב פרוש הי"ו

לרגל הולדת בנו נ"ו

ויה"ר שיזכה לרוות נחת דקדושה מכל יוצ"ח,
מתוך הרחבת הדעת וכל מיילי דמיטב

פרשת שמיני

ליל שבת קודש (פרשת החודש) תשפ"ד

קמ"ז). מבואר שסיבת שכחת תלמודו הי' מחמת שלפי מדריגתו הגדולה הי' נחשב לו כאילו נמשך אחר הנאת רחיצת דיומסית, וזה גרם לו סתימת הלב בתורה שנעשה במקום "החודש הזה לכם" שהוא התחדשות בתורה שהרי היא תחילת התורה, [כמ"ש רש"י ז"ל (בראשית א' א') "לא הי' צריך להתחיל את התורה אלא מהחודש הזה לכם"], נהפך לבחי' "החרש הי' ליבם" רח"ל, וכמובן שאין לנו שום השגה בקדושי קמאי ובודאי אין זאת אלא כדי להורות לדורות הבאים, שאפילו הלב הפתוח ביותר שהי' כמעין המתגבר בתורה כפי שהעיד עליו רבו רבי יוחנן בן זכאי, עלול לקבל בחי' "החרש הי' ליבם", וכמו כן נלמוד מזה שיש מקום להתפלל ולהענות שיחזור הלב להיות כבתחילה.

אכן במדרש קהלת רבה (פרק ז') מבואר שטעם שכחת תלמודו לא הי' מפני שנמשך ח"ו אחר הנאת עוה"ז, אלא מפני שלאחר פטירתו של רבו רבי יוחנן בן זכאי לא הניחתו אשתו לילך אחר חבריו, כי הי' הגדול שבהם וסברה שהם צריכים לבוא אצלו וזה גרם שישכח תלמודו, וזהו שאמר רבי אלעזר בן ערך שהוא רבי נהוראי (אבות ד' י"ד) "הוי גולה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אחריך שחברייך יקימוה בידך ואל בינתך אל תשען", כלומר שאע"פ שהוא גדול בחכמה מכולם הי' לו לילך אצל חבריו ולא להמתין שהם יבואו אצלו.

בפרשה זו שהיא גם פרשת החודש קורין את הקריאה של "ויהי ביום השמיני" שהוא ראש חודש ניסן, שנטל עשר עטרות וירדה בו שכינה למטה ושמחו כל ישראל כמו שכתוב "וירא כל העם וירונו ויפלו על פניהם", אכן בתוך כל השמחה אירע מה שאירע ונשרף שעיר ראשון של ראש חודש וכמו שכתוב "ואת שעיר החטאת דרוש דרש משה והנה שורף", והוא חצי התורה בתיבות "דרוש" מכאן ו"דרש" מכאן וכבר נאמרו בזה כמה וכמה ביאורים.

ובנחל קדומים להרב חיד"א זי"ע כתב דעפ"י מסכת סופרים כותבים בס"ת "דרוש" בסוף שיטה ו"דרש" בתחילת שיטה, כי התורה ארוכה מארץ מידה ואם יחשוב אשר דרש בסוף יש לו לדעת כי עדיין לא דרש ההתחלה שהוא בראש שיטה, ועוד ביאר הרחיד"א (בספרו כסא רחמים, סופרים פרק ט') דאחר שהעמיק העיון ודרש ועכ"ז נראה בעיניו שלא השיג וטורח עוד כמתחילה, וזהו רמז "דרש" בראש שיטה שהוא רואה עדיין בהתחלה אז יזכה "משה" שיתעבר בו ניצוץ משה רבינו עליו השלום וזהו "דרוש דרש משה", עכדה"ק.

ונראה לבאר בזה בס"ד ענין מעשה דרבי אלעזר בן ערך שהי' גדול תלמידיו של רבי יוחנן בן זכאי, ושכח תלמודו עד שקרא בתורה במקום "החודש הזה לכם" "החרש הי' ליבם" ובקשו עליו רבנן רחמים וחזר אליו תלמודו, והנה בגמרא (שבת

שבמכירת יוסף שודאי אין לנו שום השגה בו, ושעיר עיזים של ראש חודש הוא על ענין של בין אדם למקום שבודאי אין לנו שום השגה בו כי מיעוט הירח רומז על מעוט הקדושה וריבוי הנסיונות שנגרם עי"ז.

ובזה נבא בס"ד לבאר רמז הכתוב "דרוש" בסוף שיטה ו"דרש" בתחילת השיטה, שכאשר ח"ו נגרם לאדם סתימת הלב בתורה עד שמרגיש שכח החידוש והדרש שלו בתורה הגיע לסוף השיטה וכמו שהרגיש רבי אלעזר בן ערך כשנעקר ממנו תלמודו, ח"ו לו מלהתייבש אלא עליו להתחיל לדרוש מתחילת השיטה וכמו שעשה רבי אלעזר בן ערך שהלך לישיבה וניסה לעלות ולקרות בתורה וביקשו עליו רחמים וחזר לתלמודו.

ובזמן שיש ח"ו סתימת הלב יש לדרוש מה זה ועל מה זה, ורמז הכתוב לב' דרישות הן בענין בין אדם למקום שזה נרמז בשעיר ראש חודש שהוא קרבן על עניני גבוה כביכול, והן בעניני בין אדם למקום שזה נרמז בשעיר עיזים שבא לכפר על מכירת יוסף, כי גם עניני כבוד ויוהרא וגם עניני הנאת עוה"ז עלולים להביא ח"ו לסתימת הלב בתורה, ולכן יש לדרוש ב' דרישות כדי לבטל הסתימת הלב ולהביא להתחדשות המעיין.

והיהודי הקדוש זי"ע אמר שבשבת החודש נשפע שפע חידושי תורה, ועתה הזמן להתפלל על ביטול סתימת הלב ושיהי' בחינת ראש חודשים בחידושי תורה ובכל עניני עבודת השי"ת. ויהי רצון שנזכה לתקן כל הנצרך תיקון בין בעניני בין אדם לחבירו

ומכיון שמעשה זו לא נאמר אלא כדי לדורשו בדורות הבאים וקיימ"ל דאלו ואלו דברי אלוקים חיים, ממילא יש לנו להתבונן וללמוד שישנן שני ענינים העלולים להפסיד את פתיחת הלב בתורה, הא' הוא בין אדם למקום דהיינו ריבוי ההנאה וכמו שהביא תוס' (כתובות ק"ד.) בשם מדרש (תנא דבי אלי' רבא כ"ו) "עד שאדם מתפלל שיכנס תורה לתוך גופו יתפלל שלא יכנסו מעדנים לתוך גופו". והשני הוא בין אדם לחבירו שיוהרא כל דהו ובקשת השררה אפילו כאשר היא הוגנת וראוי' לו עלולה לגרום לשכחת התורה, ודברי תורה נמשלו למים שמניחים מקום גבוה והולכים למקום נמוך.

והנה רש"י ז"ל כתב עה"פ "דרוש דרש משה" "שתי דרישות הללו מפני מה נשרף זה ומפני מה נאכלו אלו", והיינו כי נתן ליבו על כל השעירים שהוקרבו באותו היום דהיינו שעיר עיזים ושעיר נחשון ושעיר ראש חודש, והנה אף שרש"י ז"ל נקט דמכולן לא נשרף אלא שעיר ראש חודש שהי' קדשי דורות, מכל מקום בכלי יקר נקט כדברי מהרי"א ששעיר זה שנשרף הי' שעיר העיזים לחטאת שהי' קדשי שעה.

וברמב"ן הביא דברי תו"כ ששעיר העיזים בא לכפר על "וישחטו שעיר עיזים" (בראשית ל"ז ל"א) של מכירת יוסף ע"ש, ושעיר ראש חודש ידוע מאז"ל (חולין ס':) ש"אמר הקב"ה הביאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח", ולפ"ז נמצא ששעיר עיזים אחד הי' על ענין של בין אדם לחבירו

ונזכה להכין עצמנו לקראת הימים הנשגבים
הבעל"ט ולהגאל בגאולה השלימה במהרה
בימינו אמן.

ובין בענייני הכנעת החומריות, כי פרשה זו
מסוגלת לזכות לקדושת האכילה ולהימנע
מטמטום הלב של אכילה שאינה הוגנת,

סעודה ג' (פרשת החודש) תשפ"ד

לפני ד' שיחון אותנו ותגלה ותראה מלכותו
עלינו בזמן קרוב.

והנה בושה וכלימה תעטה פנינו כאשר
כמעט אלפיים שנה השי"ת מצפה
לשוב לציון, ולקבל מאיתנו את הריח ניחוח
בקרבנות התמיד ובקרבנות המועד ובהקרבת
קרבן פסח בכל ערב פסח, מה נאמר ומה
נדבר הלא מפני חטאינו גלינו מארצינו
ואריכות הגלות האחרון הכביד עלינו ואין
אנחנו יכולים לעלות ולראות, ולב מי לא
יימס כמים כאשר מתבוננים בריחוק הנורא
שגרמנו בחטאינו.

ושמעתי מכמה שחזרו מליזענסק לאחר
שפקדו את הציון הקדוש ביומא
דהילולא וסיפרו שהי' שם חרדת אלוקים
בשפיכת הלב כמים, וצעקו שם שהרי הרבי
ר' אלימלך זי"ע ביטל את החבלי משיח
בסיגופיו וכמה נהרות דם ודמע מדמעות
ודמם של ישראל נמשכו מאז ועד הנה,
ובודאי התפילות במקום קדוש עושות רושם.

והרה"ק בעל תפארת שלמה זי"ע אמר
שהרה"ק הרבי ר' אלימלך זי"ע
לא שמעו אותו לעורר כל כך על קירוב
הגאולה אלא על שיהי' טוב לישראל עד
הגאולה, כי הצדיקים הללו לא רצו שתפול
צפורן אחת של ישראל ארצה עבור קירוב

"ויהי ביום השמיני" שמיני למילואים יום
ראש חודש ניסן שנטל עשר עטרת
ובו זכו ישראל לגילוי שכינה בתחתונים, אכן
לאחר כל היגיעות והעבודות לאחר הקמת
המשכן בכל יום ויום משבעת ימי המילואים
והקרבת הקרבנות ואחר עשיית החטאת
העולה והשלמים, נכנסו משה ואהרן אל
אהל מועד לבקש רחמים כי אמר אהרן
למשה רבינו "יודע אני שכעס הקב"ה עלי
ובשבילי לא ירדה שכינה לישראל, אמר לו
למשה משה אחי כך עשית לי שנכנסתי
ונתביישתי מיד נכנס משה עמו ובקשו
רחמים וירדה שכינה לישראל" (ילקוט שמעוני
ויקרא ט' כ"ב-כ"ד).

ומזה נלמד כאשר עומדים אנו בשערי
חודש ניסן ולב כל ישראל מייחל
ומצפה שיקויים בנו "ישמחו השמים ותגל
הארץ" ויתגלה כבוד ד' לבניו המייחלים לו,
הנה פרשה זו מלמדת אותנו שלאחר כל
ההכנות צריך הכנה מיוחדת להשראת
השכינה דהיינו "נתביישתי", וכמו שאמר
הרה"ק בעל אוהב ישראל מאפסא זי"ע
"הריני לפניך ככלי מלא בושה וכלמה" שאין
לך הכנה לעשות כלי קיבול לקבל אור
השכינה בבחי' "לפניך" אלא בושה וכלימה,
ומלבד זאת צריך לבקש רחמים ולהתחנן

האחרונה, ו"כאשר שמענו כן עוד נחזה"
 "ותחזינה עינינו בשובו לציון ברחמים".

והרה"ק התפארת שלמה זי"ע אמר ברמז
 דברי רבי יצחק (רש"י בראשית א'
 א') "לא הי' צריך להתחיל את התורה אלא
 בהחודש הזה לכם", שכאשר האדם מתחיל
 ללמוד תורה עליו לכוין שהתחדשות התורה
 תוריד השפעות טובות לבני ישראל, "לכם"
 ולא לעכו"ם כי השי"ת מחדש בטובו אין
 טוב אלא תורה מעשה בראשית, ולכן תיכף
 אחר ברכת התורה אומרים ברכת כהנים
 "יברכך ד' וגו'" כדי להשפיע טוב לישראל
 ע"י לימוד התורה, עכדה"ק.

וגם את דבר זה הודיענו השי"ת עוד בארץ
 מצרים כדי ללמדינו שמוציא אותנו
 להיות לו לעם סגולה, שמהות עם ישראל
 היא להיות ערבים זה לזה ולא להיות בפני
 עצמו, וזהו שהודיע השי"ת למשה רבינו
 (שמות ג' י"ב) "בהוציאך את העם ממצרים
 תעבדון את האלוקים על ההר הזה" כאיש
 אחד בלב אחד.

ומעתה עלינו לבקש מהשי"ת שזכות
 הצדיקים שהיתה כל עבודתן
 עבור כלל ישראל, תעמוד לנו להנצל מחבלי
 משיח אפילו במשהו ולזכות לגאולה שלימה
 מתוך חסד ורחמים.

ובתפארת שלמה מפרש (ויקרא ו' ט') "מצות
 תאכל במקום קדוש", שיש
 להכין את הפה להיות קדוש וטהור כדי
 שנזכה להכניס את המצות הקדושות לפה
 קדוש וטהור, והיינו פה נקי מדיבורים
 אסורים ופה נקי ממאכלות אסורות, והתורה
 מזהירה אותנו בפרשתן "והתקדישתם

הגאולה, אכן לאחר שכבר סבלנו את מה
 שסבלנו וכל כך הרבה דם נשפך בדור
 האחרון בודאי ראוי להתחנן על קירוב
 הגאולה אלא שיש לבקש שיהי' מתוך חסד
 ורחמים.

ובספה"ק תפארת שלמה (לשבת הגדול) כתב
 ברמז הכתוב (שמות י"ב א'-ב')
 "ויאמר ד' וגו' בארץ מצרים לאמר החודש
 הזה לכם ראש חדשים", שהשי"ת רצה
 להראות גודל כח התורה שנברא בה העולם
 שבכל מקום שלומדים בו את התורה"ק יש
 השראת השכינה, ולכן במצוה זו הראשונה
 שנצטוו בה ישראל רצה הקב"ה להראות
 גודל כח התורה אשר גם במצרים ערוות
 הארץ גם שם שייך השראת השכינה ע"י
 לימוד התורה, כי דברי תורה אינם מקבלים
 טומאה כי דברי תורה הם למעלה מן המקום
 כי בתורה נברא העולם א"כ היא גדולה מן
 העולם שהוא תחת הזמן והמקום.

והנה באותה שעה היו ישראל משוקעים
 במ"ט שערי טומאה והיו קרובים
 לשער הנו"ן, והשי"ת הראה להם את הלבנה
 בחידושה ואמר להם "החודש הזה לכם
 ראש חודשים", שישאל נמשלו ללבנה
 שיכולים להתחדש מן החושך הכי גדול
 ולצאת אל האור הכי גדול, והיינו בכח
 התורה שעל ידה נברא העולם ועל ידה יכול
 כל אחד להתחדש.

וכאשר אנו עומדים סמוך ונראה לראש
 חודש ניסן שבו ירדה שכינה
 למטה ועינינו צופיות להתחדש אורנו
 כבראשונה, עלינו לשפוך את לבבינו לפני
 אבינו שבשמים שיחוס וירחם על פליטת
 עמו בית ישראל שסבל כה הרבה בעת

והייתם קדושים" שע"י שנקדש את עצמינו
נזכה להיות מקום קדוש.

וכולנו תקוה שנזכה לעשות את הפסח
כהלכתו בירושלים עיר הקודש,
אולם עלינו לזכור שגם בימי הגלות בכל בית
יהודי נעשה בליל הסדר כעין בית המקדש,
וכאשר אומרים "ובמורא גדול זה גלוי
שכינה" אם נזכה יהי מעין גלוי שכינה
בביתנו, וכדאיתא בזוה"ק שכל הפמליא של
מעלה יורדת לתוך בתי ישראל בליל הסדר
לראות כיצד ישראל חדאן בפורקנא
דמראהון, והשי"ת זיכנו בד' פרשיות שהן

כנגד ד' אותיות של שם הוי' ב"ה ושבת
החודש היא כנגד אות יו"ד הרומזת למידת
חכמה, ובה אנו יכולים להתבטל אל השי"ת
בבחי' כ"ח מ"ה ולהפך להיות יו"ד
כפשוטו להתחדש בקדושתו ית' ולקבל עול
מלכותו ברצון.

ויהי רצון שנזכה שיקויים בנו "ישמחו
השמים ו'תגל ה'ארץ ויאמרו בגויים
ד' מלך", שנזכה לראות בשובו לציון
ברחמים כימי עולם וכשנים קדמוניות ונודה
לו שיר חדש על גאולתינו ועל פדות נפשינו
ברחמים גדולים אמן.

